

# คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 5868/2555

สหกรณ์นิคมสันทราย โจทก์ นางปริษณา ณ นครจำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.อ. มาตรา 265, ป.อ. มาตรา 268, ป.อ. มาตรา 90, ป.อ. มาตรา 341, ป.วิ.อ. มาตรา 39, ป.อ. มาตรา 91, ป.อ. มาตรา 264

## ย่อ / หลักกฎหมาย

ศาลชั้นต้นพิพากษาว่า จำเลยมีความผิดตาม ป.อ. มาตรา 265, 268 วรรคแรก ประกอบมาตรา 265, 341 ลงโทษจำเลยตาม ป.อ. มาตรา 268 วรรคแรก ประกอบมาตรา 265 เป็นบทหนักที่สุดตาม ป.อ. มาตรา 90 จำเลยอุทธรณ์ขอให้ศาลอุทธรณ์ภาค 5 พิพากษายกฟ้อง ปรากฏว่าศาลอุทธรณ์ภาค 5 ได้พิจารณาคำพิพากษาศาลชั้นต้นแล้ว เห็นว่าจำเลยมีความผิดตาม ป.อ. มาตรา 341 ซึ่งเป็นความผิดต่อส่วนตัว ระหว่างพิจารณาศาลอุทธรณ์ภาค 5 คดียังไม่ถึงที่สุด

## คำพิพากษา

โจทก์ยื่นคำร้องขอถอนฟ้องอ้างว่า จำเลยได้บรรเทาผลร้ายให้แก่โจทก์แล้ว คณะกรรมการโจทก์มีมติให้ถอนฟ้องจำเลยและไม่ติดใจว่ากล่าวคดีนี้อีก จำเลยไม่คัดค้านและท้ายคำร้องลงลายมือชื่อจำเลยไว้ด้วย คำร้องขอถอนฟ้องโจทก์เป็นการยอมความกันโดยถูกต้องตามกฎหมาย สิทธินำคดีอาญาในความผิดตาม ป.อ. มาตรา 341 ระงับไปตาม ป.วิ.อ. มาตรา 39 (2) โจทก์ฟ้องขอให้ลงโทษจำเลยตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 90, 91, 264, 265, 268, 341 ศาลชั้นต้นได้ไต่สวนมูลฟ้องแล้ว คดีมีมูลให้ประทับฟ้อง จำเลยให้การปฏิเสธ ศาลชั้นต้นพิพากษาว่า จำเลยมีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 265, 268 วรรคแรก ประกอบมาตรา 265, 341 การกระทำของจำเลยเป็นความผิดหลายกรรมต่างกัน ให้ลงโทษทุกกรรมเป็นกระทงความผิดไปตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 91 ฐานปลอมหนังสือกู้เงินอันเป็นเอกสารสิทธิกับใช้เอกสารสิทธิปลอม จำเลยเป็นผู้ปลอมเอกสารเองลงโทษฐานใช้เอกสารสิทธิปลอมตามมาตรา 268 วรรคสองแต่กระทงเดียว และความผิดฐานใช้เอกสารสิทธิปลอมกับฐานฉ้อโกง เป็นการกระทำความผิดเดียวเป็นความผิดต่อกฎหมายหลายบท ให้ลงโทษฐานใช้เอกสารสิทธิปลอมซึ่งเป็นบทที่มีโทษหนักที่สุดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 90 จำคุกกระทงละ 3 ปี รวม 4 กระทง เป็นจำคุก 12 ปี จำเลยอุทธรณ์ ศาลอุทธรณ์ภาค 5 พิพากษาแก้เป็นว่า ให้จำคุกกระทงละ 2 ปี รวม 4 กระทง เป็นจำคุก 8 ปี นอกจากนี้แก้ให้เป็นไปตามคำพิพากษาศาลชั้นต้น จำเลยฎีกา โดยผู้พิพากษาซึ่งพิจารณาและลงชื่อในคำพิพากษาศาลชั้นต้นอนุญาตให้ฎีกาในปัญหาข้อเท็จจริง ศาลฎีกาวินิจฉัยว่า มีปัญหาวินิจฉัยตามฎีกาของจำเลยประการแรกว่า คำสั่งของศาลอุทธรณ์ภาค 5 ที่ไม่อนุญาตให้โจทก์ถอนฟ้องในความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 341 ชอบหรือไม่ เห็นว่า แม้ศาลชั้นต้นพิพากษาลงโทษจำเลยตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 268 วรรคแรก ประกอบมาตรา 265 ซึ่งเป็นกฎหมายบทที่มีโทษหนักที่สุดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 90 ก็ตาม แต่ตามคำพิพากษาศาลชั้นต้นจำเลยยังคงมีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 341 และจำเลยอุทธรณ์ขอให้ศาลอุทธรณ์ภาค 5 พิพากษายกฟ้อง ปรากฏว่าศาลอุทธรณ์ภาค 5 ได้พิจารณาคำพิพากษาศาลชั้นต้นแล้ว เห็นว่าจำเลยมีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 341 อันเป็นคดีความผิดต่อส่วนตัว เมื่อระหว่างการพิจารณาของศาลอุทธรณ์ภาค 5 โจทก์

ยื่นคำร้องขอถอนฟ้องจำเลยในคดีนี้ คดีจึงยังไม่ถึงที่สุดและตามคำร้องขอถอนฟ้องของโจทก์ อ้างว่า จำเลยได้บรรเทาผลร้ายให้แก่โจทก์แล้ว คณะกรรมการโจทก์จึงมีมติให้ถอนฟ้องจำเลยและไม่ติดใจว่ากล่าวคดีนี้อีกต่อไป จำเลยไม่คัดค้านและท้ายคำร้องได้ลงลายมือชื่อจำเลยไว้ด้วย ดังนี้ ตามคำร้องขอถอนฟ้องของโจทก์เป็นการยอมความกันโดยถูกต้องตามกฎหมายแล้ว สิทธินำคดีอาญาในความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 341 มาฟ้องจำเลยย่อมระงับไปตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 39 (2) ที่ศาลอุทธรณ์ภาค 5 มีคำสั่งนั้น ศาลฎีกาไม่เห็นพ้องด้วย ฎีกาของจำเลยข้อนี้ฟังขึ้น พิพากษาแก้เป็นว่า ให้จำคุกจำเลยกระหนงละ 1 ปี รวม 4 กระหนง เป็นจำคุก 4 ปี และให้จำหน่ยคดีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 341 นอกจากที่แก้ให้เป็นไปตามคำพิพากษาศาลอุทธรณ์ภาค 5

## องค์คณะ

พศวัจน์ กนกนาก · อภิรัตน์ ลัดพลี · ธงชัย เสนามนตรี

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: thai-legal-corpus (CC-BY-4.0) ← [deka.supremecourt.or.th](https://deka.supremecourt.or.th) · <https://thaideka.online/deka/5868/2555>